

Suchoj Su-7U

Samolot szkolno-bojowy Suchoj Su-7U

Historia konstrukcji

Aby ułatwić szkolenie i trening pilotów Su-7 opracowano (w filii Biura Konstrukcyjnego Suchoja w zakładzie produkcyjnym w Komsomolsku) i skierowano do produkcji na początku 1966 roku nową wersję szkolno-bojową nazwaną Su-7U. Był to długo oczekiwany i jednocześnie bardzo spóźniony samolot. Wyróżniał się zmianami w konstrukcji spowodowanymi dwumiejscową kabiną. Masę podwieszanego uzbrojenia ograniczono do 500 kg.

Pod koniec 1966 roku rozpoczęto produkcję wersji eksportowej samolotu dla krajów eksploatujących Su-7BMK, nazwanej Su-7UMK. Polska zakupiła 8 samolotów Su-7U w latach 1969, 1971, 1976, 1977 i 1984. Su-7 były eksploatowane w polskim lotnictwie wojskowym do 1990 roku.

Muzeum Lotnictwa Polskiego – Kraków

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

Rozpiętość: 9,3 m

Długość: 17 m

Masa startowa: 12 998 kg

Maksymalna prędkość: 2070 km/h

Pułap: 17 000 m

Zasięg: do 1000 km

Uzbrojenie: dwa działka 30 mm NR-30, 500 kg podwieszonych bomb i wyrzutni rakiet

Silnik: turbodrzutowy AL-7F1-250 o ciągu 9600 kG

Autor – Dawid Kałka

Bibliografia

1. Muzeum Lotnictwa Polskiego – Kraków
2. Lubuskie Muzeum Wojskowe – Drzonów